

geringen, om at faa noget andet frem, der kunde træde i Stedet for det militære Gendarmerikorps, noget andet, som virkelig kunde være til Hjælp for Politiet rundt om i Landet, og som kunde bevirke en Lettelse i de Politibyrdere, som jo hvile paa Kommunerne. Skulde det ikke — thi den Ting kunde jo tages for med det samme — skulde det ikke være af større Betydning for Befolkningen end snarest muligt at blive af med denne Udgift til Gendarmene, om man samtidig tog Spørgsmaalet op om hele Politiets Ordning og dets Myndighed overfor Borgerne. Det turde være for den store Almenhed af større Interesse, end om der er et Par Gendarmere flere eller færre, og om de koste lidt mere eller lidt mindre.

Og hvad Presseprovisoriet angaar, vil det saa ikke — naar man nu ser den Kamp, som føres mod Pressen, særlig for Øjeblikket gennem Forbudsforretningerne — være ret hensigtsmæssigt, at man venter for at se, hvorledes den Kamp falder ud, altsaa venter paa et Par Højesteretsdomme om disse Sager, og derpaa søger en Overenskomst om en ny Presselov, som paa den ene Side virkelig kunde hæbde Pressens Frihed til at udtale sig, som den vil, om offentlige Myndigheder, men paa den anden Side kunde gardere Individierne mod Anfald fra Pressens Side; det tror jeg vilde være en fornøftigere og rigtigere Vej at gaa end bestandig at sige: Lad os blive af med dette Presseprovisorium. Det er en ren formalistisk Betragtning, som det synes mig ingensteds har hjemme, og som ikke vilde føre til nogen virkelig Reform, men kun føre til, at man paa visse bestemte Punkter kom tilbage til de ældre Tilstande. Jeg tror nu, jeg har gennemgaaet, hvad der er udtalt imod mig, jeg tror, at jeg har faaet Lejlighed til nogenlunde klart at forklare min Stilling og min Opfattelse, min tidligere Stilling og min Opfattelse nu. Jeg skal nu slutte med et Par Ord. Der blev fra enkelte ærede Medlemmers Side, saa vel fra det ærede Medlem fra Køge (Hørup) som det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkenstjerne) ytret, at Opgaven maatte være at faa Fæstningen rebet ned. Ja, det er en Opgave, man kan stille sig, men der tør jeg maasse uden at give mig til at være Profet sige, at den er uløselig, det er omtrent utænkeligt, at noget saadant skulde ske. Det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkenstjerne) sagde, at jeg kunde jo se Eksemplet fra mig selv, jeg kunde jo se, at samme Dag eller et Par Dage efter at jeg var traadt fra, og en ny Minister traadt til, saa havde den ny Minister

søgt at omslyrte mit Retskrivningsseirfulære. Ja, dertil vil jeg svare, at man ikke paa nogen Maade kan sammenligne Volde og Grave, Mure, Pantseraarne og Kanoner med en ministeriel Befaling om, hvorledes man skal bogstavere Ordene i Skolen. Det sidste er lettere at kaste over Ende. Smid- lertid vil jeg dog bemærke, at det jo ikke endelig er kastet over Ende endnu, og det er slet ikke sikkert, at det bliver kastet over Ende.

N. Andersen (Hjstet Amts 3dje Valgkreds): Jeg skal modstaa Fristelsen til at komme ind paa de store og betydelige Emner, der have været Genstand for Forhandling i disse Dage, og blot holde mig til et enkelt bestemt Punkt paa det foreliggende Finanslovsforslag, det er Nr. 7 under Indenrigsministeriets Budget paa § 26, hvor der er Tale om Bestyttelsesarbejder paa Sjyllands Bestyktst. I Bemærkningerne til Finanslovsforslaget hedder det om dette Punkt, at „med det i Nar forlangte Beløb af 288,400 Kr. ville de under den hidtil fulgte Plan for Bestyttelsesarbejder ved Sjyllands Bestyktst indbesatte Arbejder være afsluttede, hvorfor der paa nærværende Finanslovsforslag intet Beløb findes opført til Anskaffelse af Materialier i det kommende Finansaar til Brug i det paafølgende Finansaar“. Jeg kan overmaade godt forstaa, at den højtærede Indenrigsminister mener, at det nu snart kunde være nok, og jeg kan ogsaa godt være enig med den højtærede Minister i, at det vilde være meget ønskeligt, om man kunde betragte den foreløbige Afslutning som endelig, set fra et økonomisk Standpunkt, idet der jo er medgaaet et Beløb af noget over 4½ Million Kr. Men jeg kan af andre, tilbøds ogsaa økonomiske Grunde ikke være enig i, at en Afslutning nu paa nogen Maade kan betragtes som definitiv. Det maa nu vel erindres, at de overmaade store Beløb, der ere medgaaede til disse Rystfirkingsarbejder, ere anvendte alene paa den ene Halvdel af den Del af Bestyktten, som skulde sikres i Genhold til den Plan, der er fremsat af den af Regeringen under 23de Februar 1874 nedsatte Kommission. Kommissionen oplyser os selv om, at Forholdene nord og syd for Thyborontanal ere for saa vidt lige, som Bestyttelsesarbejderne maa udføres paa begge Sider nogenlunde af samme Art og i samme Omfang. Det vil ikke være muligt at gøre Beboerne paa den nordre Side af Kanalen begribeligt, at der er fundet Retsfærdighed i, at der paa den sydlige Halvdel af Tangen anvendes 4½ Million Kr. og paa den nordlige Halvdel intet. Der er